

(1)

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΦΑΣΟΥΛΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΟΥ ΠΑΠΑ 13 – ΒΟΛΟΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2421059449
1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΟΛΟΥ

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΑΓΙΑΤΡΕΥΤΗ ΠΛΗΓΗ Η΄ ΑΠΕΙΛΗ;

Είναι γεγονός πως η ανθρωπότητα κατά καιρούς έχει υποστεί μεγάλες δοκιμασίες όπως φυσικές καταστροφές (σεισμοί, λοιμοί, καταποντισμοί κ.ά.) και καταστροφές που οφείλονται στον παράγοντα άνθρωπο όπως πόλεμοι με αποκορύφωμα αυτούς του προηγούμενου αιώνα που συντάραξαν τον πλανήτη μας. Και στις δύο περιπτώσεις τα ανθρώπινα θύματα είναι ο τραγικός απολογισμός. Μια άλλη όμως παράμετρος που αξίζει να αναφερθεί και που αποτελεί εξίσου δυσάρεστη συνέπεια των παραπάνω περιπτώσεων είναι το πρόβλημα της προσφυγιάς.

Οι πρόσφυγες *πλάνητες και ανέστιοι* ξεριζώνονται από τον τόπο τους και προσπαθούν να βρουν ένα καταφύγιο μια νέα πατρίδα που θα απαλύνει πρόσκαιρα τον πόνο τους. Φυσικά και δεν μπορούν να ξεχάσουν την πατρίδα τους αυτή που τους γέννησε, που τους άνηψε, που τους έδωσε ταυτότητα μέσα από την ιστορία και την παράδοσή τους να ξεχωρίζουν από τους άλλους, που φυλάσσει στους κόλπους της τα οστά των πατέρων τους. Από ανάγκη βρίσκονται στο δρόμο ψάχνοντας για ένα καλύτερο αύριο.

Είναι γνωστές οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες από τη στιγμή που διωκόμενοι παίρνουν το δρόμο της προσφυγιάς στην προσπάθειά τους να βρουν ένα ασφαλές περιβάλλον επιβίωσης συχνά όμως αφιλόξενο. Αρχικά, κουβαλώντας τον ψυχικό πόνο λόγω του ξεριζωμού από την πατρίδα και της πιθανής απώλειας κάποιων συγγενών βρίσκονται αντιμέτωποι με τη δυσκολία να περάσουν τα σύνορα της χώρας στην οποία θέλουν να καταφύγουν. Στη συνέχεια, συναντούν επιφύλαξη και άρνηση, όταν ζητούν άσυλο, γιατί σύμφωνα με την άποψη πολλών συνιστούν μια απειλή με απρόβλεπτες συνέπειες.

Όταν όμως καταφέρουν να περάσουν στη *νέα πατρίδα* συχνά κρατούνται σε χώρους, όπως τα αλλοτινά λοιμοκαθαρητήρια, που απειλούν άμεσα την υγεία τους και προσβάλλουν την αξιοπρέπειά τους. Συνωστίζονται με «επιτυχία», επιβιώνουν με πολλή θέληση

και αποτελούν συχνά ένα... θαύμα, αφού κατορθώνουν και ζουν ακόμη. Και τότε είναι που αρχίζει μια νέα δοκιμασία...

Οι πρόσφυγες που τελικά γίνονται δεκτοί στη χώρα υποδοχής, συναντούν σοβαρά προβλήματα σε ό, τι αφορά στην ένταξη και στην αποδοχή τους στο νέο περιβάλλον. Ο ρατσισμός είναι εμφανής σε όλες τις αντιδράσεις των γηγενών. Οι πρόσφυγες αποτελούν ξένο σώμα που απλά το ανέχεται κανείς. Η εργασιακή εκμετάλλευση των προσφύγων από τους «φιλόανθρωπους» εργοδότες αποτελεί μια σύγχρονη μορφή δουλείας. Η απαγόρευση, τέλος, των μεγάλων να μην συγχρωτίζονται τα παιδιά τους με τα προσφυγάκια αποτελεί ύψιστη απόδειξη μισανθρωπίας.

Είναι βέβαιο πως τα παραπάνω αποτελούν προβλήματα τα οποία όμως δεν είναι ανυπέρβλητα. Οι πρόσφυγες έχουν απaráγραπτα δικαιώματα και μόνο οι εκμεταλλευτές τους δεν τα αναγνωρίζουν. Η πολιτεία οφείλει να δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες που θα βοηθήσουν τους πρόσφυγες να γίνουν αποδεκτοί και να ενσωματωθούν σε βάθος χρόνου με τους γηγενείς. Η εξασφάλιση κατοικίας και εργασίας για τους πρόσφυγες αποτελούν τη βασική μέριμνά της. Σε ένα άλλο επίπεδο καθίσταται επιτακτική η ανάγκη παροχής ισότιμης και δωρεάν παιδείας στα παιδιά των προσφύγων, ώστε σχετικά σύντομα να μπορέσουν να συμπορευτούν «πνευματικά» με τους γηγενείς συνομηλικούς τους.

Από την άλλη μεριά πάλι οι ίδιοι οι γηγενείς είναι σημαντικό να καταλάβουν πως οι πρόσφυγες δεν είναι εχθροί τους αλλά είναι δοκιμαζόμενοι άνθρωποι που τους χτύπησε η μοίρα. Και η αδυσώπητη μοίρα καιροφυλακτεί...Το να ανοίξουμε μόνο την πόρτα μας στους πρόσφυγες δε φτάνει, γιατί το σώμα τους σίγουρα θα ζεσταθεί αλλά η καρδιά τους που είναι παγωμένη από τον πόνο πώς θα ζεσταθεί; Χρειάζεται να ανοίξουμε την καρδιά μας στους χειμαζόμενους πρόσφυγες για να ζεστάνουμε τη δική τους. Να τους απαλύνουμε τον πόνο, να τους δώσουμε κουράγιο, να τους συμπαρασταθούμε στις δύσκολες στιγμές τους. Να διώξουμε από μέσα μας κάθε προκατάληψη, κάθε στερεότυπο που ενισχύουν τις ρατσιστικές εκφάνσεις και τις ξενοφοβικές τάσεις

Οι πρόσφυγες σε καμιά περίπτωση δεν αποτελούν απειλή ούτε βέβαια και αγιάτρευτη πληγή. Στις δύσκολες μέρες που έρχονται ο άνθρωπος μέσα στους κινδύνους που ελλοχεύουν έχει ανάγκη τον άλλο άνθρωπο. «Όταν ο Οιδίποδας στο δρόμο για τη Θήβα συνάντησε τη Σφίγγα και εκείνη του έθεσε το ερώτημά της η απάντηση ήταν: *Ο Άνθρωπος*. Τούτη η απλή λέξη χάλασε το τέρας. Κι έχουμε πολλά τέρατα για να καταστρέψουμε. Συλλογιστείτε την

απάντηση του Οιδίποδα» για να θυμηθούμε τέλος τα λόγια του
μεγάλου Έλληνα Λογοτέχνη Γεωργίου Σεφέρη.